

Příběh sněhové vločky

Alena Hradilová, 8. B (3. místo)

Život sněhové vločky je velice krátký a mnohdy ne úplně růžový. Když máte jako vločka štěstí, dopadnete na něčí parapet či na okno mezi ostatní. Když ne, je tu mnoho dalších variant. Malé děti chytají vločky na jazyk. Děti tohle vidí jako radostnou, bezbolestnou zábavu, ale vločky to mají jinak. Žádná vločka nechce po své dlouhé cestě dopadnout na něčí vlhký teplý sval, kde vás teplota v ústech doslova „rozpustí“ zaživa, skončíte tedy v kapalném skupenství a plujete jícnem a hrtanem až do žaludku, kde splynete s ostatními žaludečními šťávami.

Další nepěkný osud je pošlapání. Mohli bychom to přirovnat k pošlapání hlavy slonem. Tohle byla mučící metoda využívaná v Indii. Jako vločku vás může zašlápnout v podstatě cokoliv. Tvrdá podrážka drahé zimní obuvi rozhodně není obliba žádné vločky. Tlapy psí či tlapy jiného živočicha také nejsou ideální. Nebudeme počítat, když vás přejede auto či autobus či kamion. To je kapitola sama o sobě. Další nepěkná událost je, když chce někdo postavit sněhuláka a vy jakožto vločka jste donuceni splynout v jednu velkou kouli s ostatními vločkami.

Život vločky není jednoduchý...ale nikdy nevíte, kam vás život zanese.